

ĐAKOVO (TU) – U zajedništvu s nadbiskupom Đurom Hranićem, umirovljenim nadbiskupom Marinom Srakićem te još šestoricom svećenika, večernje misno slavlje s obredom pepeljenja u đakovačkoj prvostolnici sv. Petra na Čistu srijedu – Pepelnicu predvodio je pomoćni biskup đakovačko-osječki Ivan Ćurić.

Započinjući svoju homiliju, biskup Ivan ukazao je na pomalo neuobičajen početak ovog misnog slavlja, u skladu s liturgijskim uputama – po ulazu je slijedio liturgijski pozdrav, potom odmah Zborna molitva, s kratkim i jasnim izričajem: „započinjemo korizmu posta, molitve i bratske ljubavi“. Dodao je: „Na samom je početku, vidimo, već naznačen onaj osobiti korizmeni poziv nama, Kristovim vjernicima, a liturgijska su ga čitanja još nadalje produbila i pojasnila riječima biblijskoga svjedočanstva, starozavjetnog i novozavjetnog, u kojem se uvijek iznova treba ogledati snaga i istinitost našeg kršćanskoga života.“

Podsjetivši na prošlogodišnju Čistu srijedu, nakon koje je ubrzo nastupio „lockdown“, zatvaranje i izolacija zbog pandemije, biskup je okupljenima u sjećanje prizvao tužan, ali istodobno nadahnjujući prizor iz prošlogodišnjeg ožujka, koji se brojnima duboko urezao u spomen – papa Franjo koji na praznom Trgu sv. Petra u Rimu moli i razmatra. Tada se Papa u molitvi obratio

Kristu: „*Gospodine, tvoja nas Riječ večeras pogada i odnosi se na sve nas (...) Pozivaš nas da ovo vrijeme kušnje shvatimo kao vrijeme izbora. To nije vrijeme tvojega suda, nego našega suda: vrijeme da se izabere što je važno (...), da se odvoji ono što je potrebno od onoga što nije. Vrijeme je da tijekom svoga života ponovno usmjerimo prema Tebi i prema drugima* .“

Biskup je posvijestio: „Upravo u ovim riječima možemo ponovno otkriti poziv korizmenoga vremena, koje nam dolazi kao nova prigoda, nova šansa našeg „izbora“, ne sumnje pred djelima Božje ljubavi ili straha pred djelima njegova suda, već obraćenje, iskren i stvaran zaokret koji daje svjetlo, usmjerava i obnavlja onu životnu, neprolaznu snagu od koje živimo, a to je naše zajedništvo s Bogom i s našim bližnjima, braćom i sestrama s kojima ostvarujemo i dijelimo svoj životni put.“

Kazavši kako u samoj jezgri razlogâ zbog kojih nam je i ove godine važan korizmeni hod susrećemo prije svega divno djelo našega spasenja u Isusu Kristu, u njegovoj mucij, smrti i uskrsnuću, biskup je naglasio kako upravo stoga zajednica Crkve najsnažniji poziv na obraćenje stavlja baš u vrijeme pripreve za Uskrs, kad svi trebaju u novom svjetlu, u obnovljenoj jasnoći razumjeti i živjeti svoj krsni savez s Bogom. „Na što, znači smjera korizmeni hod? Ponajviše na životnu snagu krsne milosti i poziva, da u svim životnim prilikama spremno, s nekom prepoznatljivom svježinom mogremo uvijek svjedočiti: *Isus je moj Spasitelj. On je Spasitelj svih ljudi i svega svijeta.*“

Od tog životnoga stava svakome od nas dolazi sposobnost da veliko otajstvo neizmjerne Božje ljubavi posadašnjujemo, da ga „prevodimo“ u konkretne, svakodnevne korake naviještanja i svjedočenja Kristove blizine svakom čovjeku“, rekao je biskup Ivan, pozivajući okupljene da svaki, na tragu Kristova poziva, danas preda se postavi odluku:

Nemoj u korizmu površno!

tek izvanjski, zbog običaja, bez otvorenosti da obraćenje zahvati i promijeni moje srce, da duboko prožme moje misli, moje stavove, moje odluke i planove, moje vrednovanje i prihvaćanje sebe i drugih ljudi.

Poticaј na razmatranje u obiteljima

Na kraju homilije biskup Ivan, u duhu zajedništva s nadbiskupom Đurom, okupljene je potaknuo na dva znakovita koraka u korizmenom vremenu: „Prvi – vježbajte u korizmenom vremenu razmatranje Svetoga pisma u svojim kućama. Je li moguće da to bude svakodnevno, po nekoliko minuta? Ili barem tjedno, u pripravi za nedjelju?; I drugi – razmatrajte *Križni put* u svojim obiteljima. Pored pobožnosti koje vršimo u našim župnim zajednicama, učinimo to kroz ovu korizmu i u krugu svoje obitelji, „kućne Crkve“, barem jedanput, kad se u svojim kućama ili svome stanu smirimo, kad po strani ostavimo sve drugo te mirno razmatramo, prihvaćamo i nasljedujemo primjer Kristove ljubavi, u kojoj je Bog objavio i zauvijek nam darovao spasenje, kad nas je ‘do kraja ljubio’“.

Na kraju misnoga slavlja biskup Ivan sa zahvalnošću je spomenuo i u molitvu preporučio Mariju Jančković, koja je toga dana preminula u Đakovu, a u svom je životu više od 60 godina posvetila pjevanju u Katedralnom zboru. **A. Banović**